

rettere 17 Kr. pr. Elev eller i alt omtrent 180,000 Kr., altsaa et større Beløb end det af mig foreslaaede: 137,000 Kr. Og skulde Statstilskuddet, hvad det dog burde, staa i rimeligt Forhold til, hvad de højere Skoler faar andre Steder, maatte Summen blive en hel Del større.

Jeg anførte, som sagt, alt dette til Støtte for, at det her foreslaaede Beløb er særdeles moderat. I øvrigt vil jeg bringe den højtærede Minister en Tak for hans Udtalelser. Han sagde nemlig, at han var meget villig til at forhandle med Finansudvalget om Statstilskuddet. Jeg maa dog her indskyde, at naar den højtærede Minister beregnede Statstilskuddet paa Basis af 4,000 Kr. pr. Skole, hvad Gymnasierne i Provinserne efter Ministerens Udtalelse faar, er dette en Maalestok, som jeg ikke finder passende. 4,000 Kr. kan jo virke højest forskelligt; efter som en Skole har 100 eller 600 Elever. Maalestokken maa være en anden, afpasset efter Elevantallet. De Skoler, her er Tale om, er gennemgaaende langt større end Skolerne i Provinsen. Men den højtærede Minister udtalte, som sagt, sin Beredvillighed til at forhandle om Statstilskuddet, og han fremkom med en Ytring, som jeg gerne vil understrege, nemlig at man ikke kom udenom Statstilskuddet til de højere Skoler i København og Nabo-kommuner. Denne Udtalelse takker jeg særlig for. Jeg har jo stillet dette Forslag uden at have noget Haab om at faa det vedtaget ved denne Lejlighed. Jeg har maaske i ikke ringe Grad haft den Hensigt dermed at forsøge paa at fremkalde en Udtalelse af den højtærede Minister; og denne den højtærede Ministers Udtalelse synes mig saa betydningsfuld, at jeg ikke tror at have rejst dette Spørgsmaal forgæves. Da Udfaldet af en Afstemning maaske kunde blive til Skade, vil jeg tage mit Ændringsforslag tilbage.

Formanden: Ændringsforslaget under Nr. 150 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Carl Hansen: Den højtærede Minister udtalte, at han havde forstaaet mig saaledes, at det navnlig var af saglige Hensyn, jeg gik imod Under-

ænderingsforslaget under Nr. 162 c. Men det er det slet ikke. Det er i langt højere Grad lønningsmæssige Hensyn — hvad jeg tillod mig at udvikle ret tydeligt i Gaar —, som har været bestemmende for mig. Jeg gjorde da opmærksom paa, at disse Korister og Koristinder ved Siden af den egentlige Lønning havde en Del Ekstra-indtægter, Kordusører, Sæsondusører, Godtgørelse for Statisttjeneste og endelig Dyr-tidstillæg i Henhold til de Love, der aarlig vedtages. Alt dette udgør tilsammen et Beløb paa 21,142 Kr., og fordeltes det med lige store Beløb til hver, vilde hver enkelt faa 460 Kr. Nu holder denne Forudsætning ganske vist ikke Stik, i alt Fald ikke for Dyr-tidstillæggets og sikkert heller ikke for de andre Beløbs Vedkommende, de ældre faar en større Del af disse Ekstra-indtægter end de yngre, og Forholdet bliver da i det hele det, at for Tiden oppebærer Herrerne 1,100 Kr. til at begynde med og slutter med omkring 1,600—1,700 Kr., medens Damerne faar 200 Kr. mindre paa alle Stadier. Giver vi nu dette Tillæg paa 300 Kr., vil de paagældendes Lønninger blive ikke saa lidt højere end Tjenestemændenes i Etaternes 1ste og 2den Lønningssklasse. Det er et Forhold, hvis Konsekvenser vi slet ikke er tjente med at tage, og det er væsentlig derfor, jeg nærer Betænkelighed. De ærede Medlemmer af Finansudvalget, der har tiltraadt dette Ændringsforslag under Nr. 162 c., har vist ikke været helt paa det rene med dette Forholds Betydning. Dette er mit Hovedhensyn. Men ved Siden deraf er selvfølgelig det saglige Hensyn vægtigt for mig. Den højtærede Minister sagde, at man vilde kunne rette paa Forholdene langt bedre, hvis man gik til de foreslaaede 4-aarige Lønstigninger med Maksimum efter 17 Aars Forløb; det vilde gøre, at man lettere kunde pensionere de ældre. Maa jeg gøre opmærksom paa, at skal man til at pensionere Folk i 40—50 Aars Alderen eller lidt derover, bliver det en meget stor Byrde for Statskassen. Selv om Pensionerne bliver forholdsvis smaa, vil de løbe saa meget længere. Forholdet er i Virkeligheden det, at netop de nuværende Lønningsforhold gør det langt lettere at pensionere, idet vedkommende først skal have naaet den højeste Lønsats; for nu lønner man jo i Rater: